

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 105.332 van 28 maart 2002  
in de zaak A. 113.368/VII-25.160.**

In zake : de v.z.w. AUTO MOTO CLUB KOERSEL,  
die woonplaats kiest bij  
advocaten M. BOES en W. MERTENS,  
kantoor houdende te BERINGEN,  
Scheigoorstraat 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. AUTO MOTO CLUB KOERSEL op 26 november 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 11 oktober 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij de beroepen ingesteld tegen het besluit van 10 mei 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen houdende het verlenen aan de verzoekende partij van de vergunning voor de verdere exploitatie van een motorcrossomloop, gelegen aan 't Fonteintje te Koersel, gegrond worden verklaard, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris T. ROOSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

### **1. Uiteenzetting van de feiten**

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak zich in de huidige stand van het geding als volgt aandienen :

1.1. Op 25 januari 2001 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen een aanvraag in voor de verdere exploitatie van een omloop voor het organiseren van motorcrosswedstrijden, gelegen aan de Uitkijktorenlaan te Koersel, ter plaatse gekend als ‘t Fonteintje.

1.2. Met een besluit van 10 mei 2001 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen de vergunning voor het verder exploiteren van de omloop.

In het beschikkend gedeelte van dat besluit wordt gespecificeerd dat de vergunning betrekking heeft op “het houden van max. één motorcross per jaar, nl. de jaarlijkse internationale motorcross in de maand februari”.

De vergunning wordt verleend tot 31 december 2006.

1.3. Op 14 juni 2001 stelt de afdeling natuur “namens het Vlaamse Gewest” beroep in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg tegen de hoger vermelde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen.

In het beroepschrift wordt er onder meer op gewezen dat het beroepen besluit tot stand is gekomen met miskenning van de artikelen 2, § 1 en 43, § 7, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen de bepalingen van artikel 43, § 6, eerste lid, § 7, eerste lid, en § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening,

gecoördineerd op 22 oktober 1996, niet kunnen worden toegepast, van de artikelen 13.4.3 en 13.4.3.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, en van artikel 16, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Tevens wordt aangevoerd dat bij het verlenen van de bestreden milieuvergunning geen rekening werd gehouden met de verplichtingen die voortvloeien uit de zogenaamde Vogel- en Habitatrichtlijnen.

Op 19 juni 2001 wordt tegen hetzelfde vergunningsbesluit beroep ingesteld door de v.z.w. Natuurreservaten .

Beide beroepen worden ontvankelijk verklaard op 2 juli 2001 en op dezelfde dag wordt van die beroepen kennis gegeven aan de aanvrager van de vergunning.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden verschillende adviezen over de aanvraag uitgebracht.

a. Op 20 juli 2001 door de afdeling ruimtelijke ordening : ongunstig wegens de onverenigbaarheid van de inrichting met de geldende gewestplanbestemmingen parkgebied en natuurgebied;

b. Op 31 juli 2001 door de afdeling milieuvergunningen : ongunstig;

c. Op 10 september 2001 door de provinciale milieuvergunningscommissie : ongunstig “omwille van de ligging in natuurgebied”.

1.5. De verzoekende partij wordt op haar verzoek gehoord door de provinciale milieuvergunningscommissie. Bij die gelegenheid legt haar raadsman een nota neer waarin onder meer het volgende is gesteld :

“1. De stedenbouwkundige voorschriften

Ten onrechte stellen appellant en de bestemming van het gebied (natuurgebied volgens het recent gewijzigde gewestplan Hasselt-Genk) zich zou verzetten tegen het verlenen van de vergunning.

Zij verliezen uit het oog dat in dit geval artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van toepassing is.

Voormelde bepaling luidt als volgt :

‘Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan

voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied’.

(...)

Het is duidelijk dat voormeld artikel 20 ook doorwerkt naar de milieuvergunningsaanvragen om de eenvoudige reden dat de bepalingen van een plan van aanleg verordenende kracht hebben (artikel 2 § 1 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, juncto artikel 196 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening), en dus door elke overheid in acht genomen moet worden bij het nemen van een besluit met individuele draagwijdte, zoals een beslissing over een vergunningsaanvraag, ook als dat besluit genomen wordt in het kader van een andere wetgeving.

(...)”.

1.6. Met het bestreden besluit van 11 oktober 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg worden de beroepen ingesteld tegen het besluit van 10 mei 2001 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Beringen gegrond verklaard, wordt het beroepen besluit opgeheven en wordt aan de verzoekende partij de gevraagde vergunning geweigerd.

Dit besluit steunt voornamelijk op de volgende motivering :

“Gelet op de ligging van de inrichting in een parkgebied en een natuurgebied volgens het Gewestplan Hasselt-Genk, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 3 april 1979;

Overwegende dat het gebruik van deze gebieden geregeld wordt in artikel 14.4.4. en 13.4.3.1. van het inrichtingenbesluit van 28 december 1972;

Overwegende dat de parkgebieden in hun staat bewaard moeten worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden, dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen; dat natuurgebieden ressorteren onder de groengebieden, dewelke bestemd zijn voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu; dat de natuurgebieden bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden omvatten; dat in deze gebieden jagers- en vissershutten mogen worden gebouwd voor zover ze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk;

Overwegende dat de inrichting gelegen is binnen het vogelrichtlijngebied Militair domein en vallei van de Zwarte Beek en het habitatrictlijngebied Vallei- en brongebieden van de Zwarte Beek;

Overwegende dat, vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten, gesteld kan worden dat de uit te voeren activiteiten, die het voorwerp zijn van de vergunningsaanvraag niet verenigbaar zijn met de voorschriften die gelden voor bovenvermeld(e) gebied(en);

Overwegende dat door de gewestplanwijziging bij besluit van de Vlaamse regering van 6 oktober 2000 de bestemming van het gebied gewijzigd is van recreatiegebied naar natuurgebied; dat deze beslissing in het besluit uitdrukkelijk wordt verantwoord als volgt :

‘Overwegende dat het de bedoeling is om de recreatie in de omgeving van Koersel Fonteintje beter te sturen en te zoneren in relatie met het bezoekerscentrum en in de aangeduide parkgebieden; dat conform het advies van de Regionale Commissie de volledige speeltuin rond de uitkijktoren uit het natuurgebied wordt gelicht en opgenomen wordt in het aangeduide parkgebied; dat hier evenwel in afwijking van het advies van de Regionale Commissie en

de ter zake ingediende bezwaarschriften en adviezen geen bijzonder voorschrift wordt voorzien voor de recreatieve activiteiten in de omgeving van het Fontejntje te Koersel doch het geheel aangeduid blijft als parkgebied; dat aangrenzend het gebied, waarop het natuureducatief centrum ontwikkeld is, en het daarbij aansluitend gebied met medegebruik voor recreatie, behouden blijft als natuureducatief gebied onder bijzonder voorschrift; dat dit moet toelaten het gebied met respect voor de omringende natuurgebieden en met een sturing en bundeling van de natuurgerichte recreatie verder te ontwikkelen; dat dit tegemoet komt aan het advies van de afdeling Natuur; dat het recreatief medegebruik en sociale en toeristische accommodatie langs de weg in een globaal kader binnen de parkgebieden kunnen gehandhaafd worden; dat actieve recreatie in dit zeer waardevol kerngedeelte met te beschermen habitats als heide, landduinen en vennen één van de belangrijkste storende factoren is bij de naleving van de Europese richtlijn; dat voor de toekomstige dynamische recreatieve ontwikkelingen kan verwezen worden naar de mogelijkheden van de mijnterril te Beringen en naar de Paalse Plas’;

Overwegende dat hieruit duidelijk blijkt dat de Vlaamse regering het voortbestaan van recreatieve activiteiten in het gebied heeft onderzocht en heeft verworpen; dat dynamische recreatieve ontwikkelingen naar andere oorden worden verwezen;

Overwegende dat overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen de bepaling van artikel 43 § 6, eerste lid § 7, eerste lid en § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 niet kunnen worden toegepast, en gezien de ligging in een natuurgebied, de gemachtigde ambtenaar in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1982 betreffende de milieuvergunning niet kan afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan;

Overwegende dat de argumenten van de beroepindieners wat betreft de bestemming van het gebied en de regelgeving inzake ruimtelijke ordening worden bijgetreden;

Overwegende dat de door de aanvrager tijdens het horen in de Provinciale Milieuvergunningscommissie en in de aanvullende nota aangebrachte gegevens als volgt kunnen geëvalueerd worden : dat het aangehaalde arrest van de Raad van State (vzw DE LEIESNELVAARDER arrest nr. 21.371) geen betrekking heeft op het toestaan van een afwijking op de voorschriften van het gewestplan in een natuurgebied; dat de Raad van State in dit geval geoordeeld heeft dat de Leie, inclusief de oevers, op het gewestplan in een andere kleur zijn ingetekend dan het omliggende natuurgebied en dus ook niet onder de voorschriften van het natuurgebied vallen; dat recreatieve infrastructuur (aanlegkades, steigers ...) dus wel kunnen aangebracht worden op de oevers van een op het gewestplan ingekleurde waterloop; dat dit niets te maken heeft met voorliggende aanvraag; dat de aangehaalde arresten bovendien dateren van vóór het besluit van de Vlaamse regering waarin de gebieden worden vastgelegd waarin niet kan worden afgeweken van de voorschriften van het gewestplan (besluit 28 april 2000);

dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betrekking heeft op bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen en bijgevolg niet van toepassing is; dat het hier een jaarlijks weerkerend evenement betreft;

Overwegende dat wat betreft de verenigbaarheid van omlopen voor wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen, zoals bepaald in rubriek 32.9, 1° en 2° van Vlarem I, bijlage 1, vastgesteld bij artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996, deze activiteiten in ieder geval strijdig zijn met de bestemming van gebieden waarin prioriteit wordt gegeven

aan natuurwaarden, zijnde (o.a.) natuurgebieden en parkgebieden; dat de bewering van de exploitant dat “er in dit geval geen stedenbouwkundig probleem is” niet wordt bijgetreden;

Overwegende dat, rekening houdend met het voorgaande, er voldoende aanwijzingen zijn om aan te nemen dat de uitvoering van de aangevraagde vergunningsplichtige activiteiten ter plaatse niet verenigbaar zijn met de omgeving, en in dit gebied daarom hinder en/of gevaar zullen opleveren voor de buurt en het milieu aldaar”;

## **2. Gegrondheid van de vordering**

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

### **2.2. Onderzoek van de middelen**

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar enig middel de schending aanvoert van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van de Formele motiveringswet van 29 juli 1991, en van het “motiveringsbeginsel”;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in essentie antwoordt dat de betrokken aanvraag niet voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet betwist dat de aanvraag strijdig is met o.m. de gewestplanbestemmingen parkgebied en natuurgebied; dat zij zich evenwel beroept op de toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, dat bepaalt :

“Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied”.

Overwegende dat een eenvoudige lezing van de hierboven geciteerde bepaling tot de conclusie lijkt te moeten leiden dat de aldaar bedoelde

mogelijkheid tot afwijking van de gewestplanbestemmingen alleen betrekking heeft op “bouwwerken”; dat de bindende en verordenende kracht van de gewestplannen inderdaad -zoals de verzoekende partij o.m. ter terechtzitting doet gelden- ook geldt bij de beoordeling van milieuvergunningsaanvragen, doch niet impliceert dat, wanneer het koninklijk besluit van 28 december 1972, en derhalve de gewestplannen waarvan dit geacht wordt deel uit te maken, uitdrukkelijk bepaalt dat een regel geldt voor “bouwwerken”, die regel ook geldt voor loutere milieuvergunningsaanvragen; dat de aanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid een milieuvergunningsaanvraag is; dat het enig middel dan ook niet ernstig is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart tweeduizend en twee, door :

|       |              |                                   |
|-------|--------------|-----------------------------------|
| de H. | R. STEVENS,  | wnd. kamervoorzitter, staatsraad, |
| Mevr. | A. WIJNANTS, | griffier.                         |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**R. STEVENS.**